

smučí prehitro, jih mora ustavljati. Pri slalomu mora tekmovalec dobro obvladati smuške like in brzino, če hoče doseči dober uspeh.

Proga za to težko smuško panogo je bila na tako imenovanem »slalomišču«, na plazu v strmini. Tam so namreč letos postavili prvo vzpenjačo, ki potegne po tri smučarje naenkrat visoko pod skale na vrh strmine. Od tam pa se spuščajo potem smučarji v dolino. Proga je bila dolga 380 m, začetno mesto (start) pa je bilo približno 90 m nad ciljem. Višinska razlika proge je bila torej 90 m. Da ste tam videli, kako spretno in hitro znajo krmariti med zastavicami naši mladi tekmovalci! Megla je zagrnila med tekmo celo strmino in prav na lahko je snežilo. Toda dobre volje in veselja ni zmanjkalo in tekma se je vršila in končala v redu. Čez 50 tekmovalcev je moralo prevoziti progo dvakrat, skupni čas obeh voženj pa je odločil vrstni red. Najboljši je bil spretni Mulejev Tinček iz Tržiča. Zelo dobri in sigurni pa so bili tudi Celjani in pa seveda Gorenjci.

Zadnji dan pa je bil namenjen tekмам v skokih. Skoke naša mladina najbolj ljubi. Ponoči je prenehalo snežiti in na lepo pripravljeni skakalnici je bilo v nedeljo dopoldne že navsezgodaj vse živo. Nad 70 tekmovalcev je nestrpnno pričakovalo začetek skokov. Popravljali so nalet, most (odskočišče), doskok in iztek. Celo skakalnico so še enkrat sami zgladili in vsak je na tihem računal, da bodo njegovi skoki najdaljši in najboljši. Saj ve vsak: Ni namreč važno le, da daleč skočiš, tudi lepo je treba skočiti, ker strogi sodniki ocenijo oboje: daljino in lepoto skoka. Najmanjši so skakali na 25 metrski skakalnici dopoldne, večji pa na 40 metrski na plazu popoldne. Pogumno in lepo so skakali. Za oceno je moral vsak skočiti dvakrat. Najbolj je navdušil s svojo pogumnostjo gledalce najmlajši jugoslovanski skakač 7 letni Jože Ozvald iz Rateč. Z veliko številko 161 se je ponosno vzpenjal s smučmi na rami po strmini ob skakalnici. Njegovi skoki so vzbudili mnogo smeha. Skakal je zelo pogumno. Smejali so se mu pa zato, ker se je obakrat po doskoku zatrkjal po snegu. Prvič se je kar po utrjeni »zadnji plati« pripeljal po doskočišču, drugič pa je privozil v dno izteka kar po trebuhu. Pobral se je, se otrešel snega in jezil na nesrečo, da je kar dvakrat padel, in to na tekmi!

Vse tri dni je nastopilo nekaj čez 200 tekmovalcev, zadnji dan pa so jih v Ilirskem domu pogostili z malico. Zadnje popoldne je bilo v rateški šoli razdeljevanje nagrad. Kar 46 daril so dobili mladi tekmovalci. Obdarovani so se veselili doseženih uspehov in daril, ostali pa so odšli na svoje domove zadovoljni. Vsak izmed njih pa je nosil v srcu željo in obljubo samemu sebi, da se bo v prihodnje še bolj vadil in da bo prihodnje leto tudi on med zmagovalci...

MIRKO KUNČIČ

Poredni Tonček

TONČEK, TONČEK, KAJ SI STORIL?

MUCI DROBNI NATOVORIL

RDEČ BALONČEK SI NA REP —

ČAKAJ, ČAKAJ, TI POTEPI!

KAJ SE TI RES NIČ NE SMILI?

UHLJE BOMO TI NAVILI,

DA BOŠ POMNIL ŽIVE DNI:

NI PRIJETNO, ČE BOLI!